

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. liepos 12 d.

Turinys

II Ne teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. liepos 11 d. Komisijos reglamentas (ES) 2016/1120, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių IV priedas ⁽¹⁾ 1
- ★ 2016 m. liepos 11 d. Komisijos reglamentas (ES) 2016/1121, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių V priedas ⁽¹⁾ 4
- 2016 m. liepos 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1122, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 7

SPRENDIMAI

- ★ 2016 m. birželio 17 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1123, kuriuo nustatoma pozicija, kuri turi būti priimta Europos Sąjungos vardu atitinkamuose Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos komitetuose, dėl JT taisyklių Nr. 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ir 134 pakeitimų pasiūlymų, JT bendrųjų techninių reglamentų Nr. 15 ir 16 pakeitimų pasiūlymų, naujų JT taisyklių dėl pagalbinės stabdžių sistemos (BAS), elektroninės stabilumo kontrolės (ESC), padangų oro slėgio stebėjimo sistemų (TPMS) ir padangų montavimo pasiūlymų, naujo JT bendrojo techninio reglamento dėl dviračių arba triračių motorinių transporto priemonių išmetamųjų teršalų kiekio matavimo procedūros pasiūlymo ir naujos specialios rezoliucijos Nr. 2 (S.R.2) dėl 1998 m. visuotinio susitarimo geresnio įgyvendinimo pasiūlymo 9
- ★ 2016 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimas (ES) 2016/1124 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu valstybės narės turi laikytis Eurokontrolės nuolatinėje komisijoje dėl priimamų sprendimų dėl centralizuotų paslaugų 13

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

- ★ 2016 m. liepos 8 d. Tarybos sprendimas (ES, Euratomas) 2016/1125, kuriuo skiriamas Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto Portugalijos Respublikos pasiūlytas narys 15
- ★ 2016 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimas (ES) 2016/1126 dėl valstybės pagalbos Nr. SA. 35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN)), susijusios su bendrosios sveikatos priežiūros kontrolės veikla pagal Pieno ir riebalų įstatymą (pranešta dokumentu Nr. C(2016) 1878) 16

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1120

2016 m. liepos 11 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių IV priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių ⁽¹⁾, ypač į jo 31 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) suodžius leidžiama naudoti kaip dažiklį kosmetikos gaminiuose pagal Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 IV priedo 126 įrašą. Vartotojų saugos mokslinis komitetas (VSMK) atliko suodžių (nanodalelių pavidalo) rizikos vertinimą ir 2013 m. gruodžio 12 d. priėmė nuomonę ⁽²⁾, kurioje padarė išvadą, kad nanodalelių pavidalo suodžius (kurių pirminės dalelės yra ne mažesnės negu 20 nm), kurių koncentracija yra ne didesnė negu 10 % masės, naudojant kaip dažiklį kosmetikos gaminiuose, nekyla neigiamo poveikio rizikos žmonėms, jeigu gaminiai naudojami ant sveikos, nepažeistos odos;
- (2) be to, kitoje 2014 m. rugsėjo 23 d. nuomonėje, kurioje siekta išaiškinti sąvoką „purškiamos priemonės / gaminiai“, kiek tai susiję su nanodalelių pavidalo suodžiais CI 77266, titano dioksidu ir cinko oksidu ⁽³⁾, VSMK pažymėjo, kad nuomonė dėl suodžių (nanodalelių pavidalo) netaikoma tokioms priemonėms, kurias įkvėpus suodžiai (nanodalelių pavidalo) gali daryti poveikį naudotojo plaučiams;
- (3) VSMK išvados taikytinos nustatytų grynumo ir priemaišų charakteristikų suodžiams (nanodalelių pavidalo). Be to, ne nanodalelių pavidalo suodžių grynumo kriterijai yra pasenę ir turėtų būti išbraukti, nes Komisijos direktyva 95/45/EB ⁽⁴⁾ buvo panaikinta Direktyva 2008/128/EB ⁽⁵⁾. Tie kriterijai turėtų būti pakeisti kriterijais, taikomais suodžiams (nanodalelių pavidalo);
- (4) atsižvelgdama į minėtas VSMK nuomones, Komisija mano, kad suodžius (nanodalelių pavidalo) (pagal VSMK specifikacijas) turėtų būti leidžiama naudoti kaip dažiklį kosmetikos gaminiuose, jeigu jų koncentracija ne didesnė negu 10 % masės, išskyrus priemones, kurios įkvėptos gali daryti poveikį galutinio naudotojo plaučiams;
- (5) Komisija mano, kad turėtų būti iš dalies pakeistas Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 IV priedas, siekiant suderinti jį su technikos ir mokslo pažanga;

⁽¹⁾ OL L 342, 2009 12 22, p. 59.

⁽²⁾ 2015 m. gruodžio 15 d. peržiūra, SCCS/1515/13, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_144.pdf.

⁽³⁾ 2015 m. birželio 25 d. peržiūra, SCCS/1539/14, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_163.pdf.

⁽⁴⁾ 1995 m. liepos 26 d. Komisijos direktyva 95/45/EB, nustatanti tam tikrus dažiklių, skirtų naudoti maisto produktuose, grynumo kriterijus (OL L 226, 1995 9 22, p. 1).

⁽⁵⁾ 2008 m. gruodžio 22 d. Komisijos direktyva 2008/128/EB, nustatanti tam tikrus dažiklių, skirtų naudoti maisto produktuose, grynumo kriterijus (OL L 6, 2009 1 10, p. 20).

(6) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Kosmetikos gaminių nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 IV priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 IV priedas iš dalies keičiamas taip:

Nuo- rodos numeris	Medžiagos identifikacija					Sąlygos			Naudojimo sąlygų bei įspėjimų formuluotė
	Cheminis pavadinimas	Spalvos indekso numeris/Bendrijų ingredientų glosari- jaus pavadinimas	CAS numeris	EB numeris	Spalva	Gaminio rūšis, kūno dalys	Didžiausia koncent- racija gatavame preparate	Kita	
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
„126	Suodžiai	77266	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Juodi			Grynumas > 97 %, priemaišų charakteristikos tokios: pelenų kiekis ≤ 0,15 %, iš viso sieros ≤ 0,65 %, iš viso policiklinių aromatinių angliavandenilių ≤ 500 ppb ir benzo(a)pireno ≤ 5 ppb, dibenz(a,h)antraceno ≤ 5 ppb, iš viso As ≤ 3 ppm, iš viso Pb ≤ 10 ppm, iš viso Hg ≤ 1 ppm.	
126a	Suodžiai	77266 (nano) Carbon Black (nano)	1333-86-4, 7440-44-0	215-609-9, 231-153-3, 931-328-0, 931-334-3	Juodi		10 %	Nenaudoti priemonėse, kurios įkvėptos gali daryti poveikį galutinio naudotojo plaučiams. Leidžiama naudoti tik nanomedžiagas, kurioms būdingos tokios savybės: — grynumas > 97 %, priemaišų charakteristikos tokios: pelenų kiekis ≤ 0,15 %, iš viso sieros ≤ 0,65 %, iš viso policiklinių aromatinių angliavandenilių ≤ 500 ppb ir benzo(a)pireno ≤ 5 ppb, dibenz(a,h)antraceno ≤ 5 ppb, iš viso As ≤ 3 ppm, iš viso Pb ≤ 10 ppm, iš viso Hg ≤ 1 ppm; — pirminių dalelių dydis ≥ 20 nm.“	

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1121**2016 m. liepos 11 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių V priedas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių ⁽¹⁾, ypač į jo 31 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) medžiaga etil-N-alfa -dodekanoil-L-arginato hidrochloridas, kuriai pagal Tarptautinę kosmetikos ingredientų nomenklatūrą (INCI) buvo priskirtas pavadinimas etilo lauroilarginatas HCl, šiuo metu reglamentuojama Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 III priedo 197 įrašė ir V priedo 58 įrašė. Pagal V priedo 58 įrašą etilo lauroilarginatą HCl yra leidžiama naudoti kaip konservantą kosmetikos gaminiuose, išskyrus gaminius lūpoms, burnos priežiūros gaminius ir purškiamuosius gaminius, jeigu jo didžiausia koncentracija neviršija 0,4 % masės;
- (2) Vartotojų saugos mokslinis komitetas (VSMK) 2013 m. rugsėjo 19 d. priėmė mokslinę nuomonę dėl etilo lauroilarginato HCl saugos burnos priežiūros gaminiuose (nuomonė peržiūrėta 2013 m. gruodžio 12 d.) ⁽²⁾ ir 2014 m. gruodžio 16 d. priėmė jos priedėlį (priedėlis peržiūrėtas 2015 m. kovo 25 d.) ⁽³⁾;
- (3) VSMK priėjo prie išvados, kad etilo lauroilarginatą HCl yra saugu naudoti kaip konservantą burnos skalavimo skysčiuose, jeigu jo didžiausia koncentracija neviršija 0,15 % masės, bet ne burnos priežiūros gaminiuose apskritai. VSMK taip pat laikėsi nuomonės, kad gali būti viršyta 3–9 metų vaikų leidžiamoji paros dozė, jei dar priskaičiuojamas poveikis per maistą ir kosmetikos gaminius. Todėl VSMK priėjo prie išvados, kad nuolatinis etilo lauroilarginato HCl kaip konservanto naudojimas burnos skalavimo skysčiuose vaikams nėra saugus;
- (4) Komisija, atsižvelgdama į VSMK nuomonę, mano, kad etilo lauroilarginatą HCl turėtų būti leidžiama naudoti kaip konservantą burnos skalavimo skysčiuose, jeigu jo didžiausia koncentracija neviršija 0,15 % masės, išskyrus vaikams iki 10 metų amžiaus;
- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (6) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Kosmetikos gaminių nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 V priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.⁽¹⁾ OL L 342, 2009 12 22, p. 59.⁽²⁾ SCCS/1519/13, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_138.pdf.⁽³⁾ SCCS/1543/14, http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/consumer_safety/docs/sccs_o_166.pdf.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 11 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1223/2009 V priedo 58 įrašas pakeičiamas taip:

Nuo- rodos Numeris	Medžiagos identifikacija				Sąlygos			Naudojimo sąlygos ir išpė- jimų formuluotė
	Cheminis pavadi- nimas (INN)	Bendrijų ingre- dientų glosari- jaus pavadi- nimas	CAS numeris	EB numeris	Gaminio rūšis, kūno dalys	Didžiausia koncentra- cija paruoštame naudoti preparate	Kita	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„58	Etil-N-alfa -dodeka- noil-L-arginato hid- rochloridas (*)	Ethyl Lauroyl Arginate HCl	60372-77-2	434-630-6	a) Burnos skalavimo skysčiai b) Kiti gaminiai	a) 0,15 % b) 0,4 %	a) Nenaudoti gaminiuose, skir- tuose vaikams iki 10 metų b) Nenaudoti gaminiuose lū- poms, burnos priežiūros gaminiuose (išskyrus bur- nos skalavimo skysčius) ir purškiamuosiuose gami- niuose	a) Nenaudoti vaikams iki 10 metų

(*) Naudojant ne kaip konservantus, žr. III priedo įrašą Nr. 197.“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1122**2016 m. liepos 11 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienes duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioji jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 11 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

*Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato generalinis
direktorius*⁽¹⁾ O L L 347, 2013 12 20, p. 671.⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė	
0702 00 00	MA	168,9	
	ZZ	168,9	
0709 93 10	TR	136,8	
	ZZ	136,8	
0805 50 10	AR	179,4	
	BO	217,8	
	CL	185,5	
	TR	134,0	
	UY	192,8	
	ZA	148,0	
	ZZ	176,3	
	ZZ	176,3	
0808 10 80	AR	154,8	
	BR	97,4	
	CL	126,7	
	CN	102,6	
	NZ	145,5	
	ZA	316,8	
	ZZ	157,3	
	ZZ	157,3	
	0808 30 90	AR	129,1
		CL	128,1
CN		91,9	
NZ		154,1	
ZA		118,2	
ZZ		124,3	
ZZ		124,3	
0809 10 00	TR	206,7	
	ZZ	206,7	
0809 29 00	TR	321,0	
	ZZ	321,0	

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta 2012 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1106/2012, kuriuo dėl šalių ir teritorijų nomenklatūros atnaujinimo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 471/2009 dėl Bendrijos statistikos, susijusios su išorės prekyba su ES nepriklausančiomis šalimis (OL L 328, 2012 11 28, p. 7). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1123

2016 m. birželio 17 d.

kuriuo nustatoma pozicija, kuri turi būti priimta Europos Sąjungos vardu atitinkamuose Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos komitetuose, dėl JT taisyklių Nr. 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ir 134 pakeitimų pasiūlymų, JT bendrųjų techninių reglamentų Nr. 15 ir 16 pakeitimų pasiūlymų, naujų JT taisyklių dėl pagalbinės stabdžių sistemos (BAS), elektroninės stabilumo kontrolės (ESC), padangų oro slėgio stebėjimo sistemų (TPMS) ir padangų montavimo pasiūlymų, naujo JT bendrojo techninio reglamento dėl dviračių arba triračių motorinių transporto priemonių išmetamųjų teršalų kiekio matavimo procedūros pasiūlymo ir naujos specialios rezoliucijos Nr. 2 (S.R.2) dėl 1998 m. visuotinio susitarimo geresnio įgyvendinimo pasiūlymo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendimu 97/836/EB ⁽¹⁾ Sąjunga prisijungė prie Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (toliau – JT EEK) susitarimo dėl suvienodintų techninių normų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse, ir pagal tas normas suteiktų patvirtinimų abipusio pripažinimo sąlygų (toliau – Pataisytas 1958 m. susitarimas);
- (2) Tarybos sprendimu 2000/125/EB ⁽²⁾ Sąjunga prisijungė prie Susitarimo dėl bendrųjų techninių reglamentų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse (toliau – Paralelus susitarimas);
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB ⁽³⁾ valstybių narių patvirtinimo sistemos buvo pakeistos Sąjungos patvirtinimo procedūra ir buvo nustatyta suderinta sistema, kurią sudaro visoms naujoms transporto priemonėms, sistemoms, sudėtinėms dalims ir atskiriems techniniams mazgams taikomos administracinės nuostatos ir bendri techniniai reikalavimai. Ta direktyva taisyklės, priimtos pagal Pataisytą 1958 m. susitarimą (toliau – JT taisyklės), įtrauktos į ES tipo patvirtinimo sistemą kaip tipo patvirtinimo reikalavimai arba kaip alternatyvos Sąjungos teisės aktams. Priėmus tą direktyvą, JT taisyklės vis dažniau integruojamos į Sąjungos teisės aktus, susijusius su ES tipo patvirtinimu;
- (4) atsižvelgiant į įgytą patirtį ir technikos raidą, reikalavimus, susijusius su tam tikrais elementais ar savybėmis, kuriems taikomos JT taisyklės Nr. 9, 11, 13, 13-H, 14, 16, 30, 41, 44, 49, 54, 55, 60, 64, 75, 78, 79, 83, 90, 106, 113, 115, 117, 129 ir 134, taip pat JT bendrieji techniniai reglamentai Nr. 15 ir 16, reikia priderinti prie techninės raidos;
- (5) siekiant nustatyti vienodas nuostatas dėl pagalbinės stabdžių sistemos (BAS), elektroninės stabilumo kontrolės (ESC), padangų oro slėgio stebėjimo sistemų (TPMS) ir padangų montavimo patvirtinimo, reikėtų priimti keturias naujas JT taisykles;

⁽¹⁾ 1997 m. lapkričio 27 d. Tarybos sprendimas 97/836/EB dėl Europos bendrijos prisijungimo prie Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos susitarimo dėl suvienodintų techninių normų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse, ir pagal tas normas suteiktų patvirtinimų abipusio pripažinimo sąlygų (pataisytas 1958 m. susitarimas) (OL L 346, 1997 12 17, p. 78).

⁽²⁾ 2000 m. sausio 31 d. Tarybos sprendimas 2000/125/EB dėl Susitarimo dėl bendrųjų techninių reglamentų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse (Paralelus susitarimas), patvirtinimo (OL L 35, 2000 2 10, p. 12).

⁽³⁾ 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatanti motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinųjų dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, 2007 10 9, p. 1).

- (6) siekiant nustatyti vienodas technines nuostatas dėl dviračių arba triračių motorinių transporto priemonių tam tikrų išmetamųjų teršalų kiekio matavimo procedūros, reikėtų priimti naują JT bendrąjį techninį reglamentą;
- (7) siekiant geriau įgyvendinti 1998 m. visuotinį susitarimą, reikėtų priimti naują specialią rezoliuciją Nr. 2 (S.R.2);
- (8) todėl būtina nustatyti poziciją, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu atitinkamuose JT EEK komitetuose, t. y. Pataisyto 1958 m. susitarimo administraciniame komitete ir Paralelaus susitarimo vykdomajame komitete dėl anksčiau nurodytų JT aktų priėmimo,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kuri turi būti priimta Sąjungos vardu 2016 m. birželio 20–24 d. Pataisyto 1958 m. susitarimo administraciniame komitete ir Paralelaus susitarimo vykdomajame komitete, yra balsuoti už šio sprendimo priede išvardytus pasiūlymus.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2016 m. birželio 17 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM

PRIEDAS

Darbotvarkės klausimo antraštinė dalis	Dokumento nuoroda
JT taisyklės Nr. 9 (triračių transporto priemonių skleidžiamas triukšmas) 07 serijos pakeitimų 2 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/45
JT taisyklės Nr. 11 (durų užraktai ir vyriai) 03 serijos pakeitimų 4 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/33
JT taisyklės Nr. 11 (durų užraktai ir vyriai) 04 serijos pakeitimų 1 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/34
JT taisyklės Nr. 13 (sunkiasvorių transporto priemonių stabdžiai) 11 serijos pakeitimų 14 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/49
JT taisyklės Nr. 13–H (M1 ir N1 kategorijų transporto priemonių stabdžiai) 01 serijos pakeitimų pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/50
JT taisyklės Nr. 14 (saugos diržai, ISOFIX ir i dydžio saugos diržų tvirtinimo įtaisai) 07 serijos pakeitimų 7 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/35
JT taisyklės Nr. 16 (saugos diržai, ISOFIX ir i dydžio tvirtinimo įtaisai) 06 serijos pakeitimų 7 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/36
JT taisyklės Nr. 30 (keleivinių automobilių ir jų priekabų padangos) 02 serijos pakeitimų 18 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/51
JT taisyklės Nr. 41 (motociklų skleidžiamas triukšmas) 04 serijos pakeitimų 5 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/46
JT taisyklės Nr. 44 (vaiko apsaugos priemonės) 04 serijos pakeitimų 11 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/37
JT taisyklės Nr. 49 (slėginio ir priverstinio uždegimo (SND ir SGD) variklių teršalų išmetimas) 05 serijos pakeitimų 8 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/40
JT taisyklės Nr. 49 (slėginio ir priverstinio uždegimo (SND ir SGD) variklių teršalų išmetimas) 06 serijos pakeitimų 4 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/41
JT taisyklės Nr. 54 (komercinių transporto priemonių ir jų priekabų padangos) 01 serijos pakeitimų 21 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/52
JT taisyklės Nr. 55 (mechaniniai sukabintuvai) 01 serijos pakeitimų 6 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/53
JT taisyklės Nr. 60 (vairuotojo valdomi mopedų / motociklų valdymo įtaisai) 5 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/27
JT taisyklės Nr. 64 (laikinojo naudojimo atsarginis rinkinys, nebliūkstančiosios padangos, važiavimo nebliūkstančiosiomis padangomis sistema ir oro slėgio padangose stebėsenos sistema) 03 serijos pakeitimų pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/54
JT taisyklės Nr. 75 (L kategorijos transporto priemonių padangos) 16 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/55

Darbotvarkės klausimo antraštinė dalis	Dokumento nuoroda
JT taisyklės Nr. 78 (L kategorijos transporto priemonių stabdžiai) 03 serijos pakeitimų 3 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/56 ir WP.29-169-03
JT taisyklės Nr. 79 (vairo mechanizmas) 01 serijos pakeitimų 5 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/57
JT taisyklės Nr. 83 (M1 ir N1 kategorijų transporto priemonių teršalų išmetimas) 06 serijos pakeitimų 7 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/42
JT taisyklės Nr. 83 (M1 ir N1 kategorijų transporto priemonių teršalų išmetimas) 07 serijos pakeitimų 3 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/43
JT taisyklės Nr. 90 (atsarginės stabdžių dalys) 02 serijos pakeitimų 3 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/58
JT taisyklės Nr. 106 (žemės ūkio transporto priemonių padangos) 14 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/59
JT taisyklės Nr. 113 (priekiniai žibintai, skleidžiantys simetriškus artimosios šviesos spindulius) 01 serijos pakeitimų 6 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/74
JT taisyklės Nr. 115 (SND ir SGD pritaikymo sistemos) pradinės redakcijos 7 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/44
JT taisyklės Nr. 117 (padangos, riedėjimo varža, riedėjimo triukšmas ir sukibimas su šlapia danga) 02 serijos pakeitimų 9 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/60
JT taisyklės Nr. 129 (sustiprintos vaiko apsaugos priemonės) 01 serijos pakeitimų pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/38
JT taisyklės Nr. 134 (vandeniliu ir kuro elementais varomos transporto priemonės) 2 papildymo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/39
Naujos JT taisyklės dėl pagalbinių stabdžių sistemos (BAS) pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/61
Naujos JT taisyklės dėl elektroninės stabilumo kontrolės (ESC) pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/62
Naujos JT taisyklės dėl padangų oro slėgio stebėjimo sistemų (TPMS) pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/63
Naujos JT taisyklės dėl padangų montavimo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/64
Bendrojo techninio reglamento Nr. 15 (pasauliniu lygmeniu suderintos lengvųjų transporto priemonių bandymo procedūros) 1 pakeitimo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/68
Bendrojo techninio reglamento Nr. 16 (padangos) 1 pakeitimo pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/70
Specialios rezoliucijos Nr. 2 (S.R.2) „1998 m. visuotinio susitarimo geresnis įgyvendinimas“ pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/65
Naujo Bendrojo techninio reglamento (JT BTR) dėl dviračių arba triračių motorinių transporto priemonių, kuriose įmontuotas degimo variklis, karterio ir degalų garų matavimo procedūros pasiūlymas	ECE/TRANS/WP.29/2016/66

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1124

2016 m. birželio 24 d.

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu valstybės narės turi laikytis Eurokontrolės nuolatinėje komisijoje dėl priimamų sprendimų dėl centralizuotų paslaugų

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendime (ES) 2015/2394 ⁽¹⁾ nustatyta Sąjungos pozicija dėl sprendimo dėl centralizuotų paslaugų, kurį 2015 m. gruodžio 9 d. turėjo priimti Eurokontrolės nuolatinė komisija (toliau – Nuolatinė komisija). Tas sprendimas dėl centralizuotų paslaugų buvo skirtas tam, kad Eurokontrolė galėtų parengti finansavimo bei viešųjų pirkimų tvarką ir technines specifikacijas, siekdama laiku pradėti diegti naujas Europos duomenų perdavimo ryšiu oras–žemė paslaugas (EAGDCS);
- (2) Sprendimu (ES) 2015/2394 nustatyta pozicija buvo tokia, kad Nuolatinės komisijos sprendimas dėl centralizuotų paslaugų turėjo būti atidėtas, kadangi Sąjunga neturėjo pakankamai informacijos, kad būtų galima įvertinti tokio sprendimo dėl centralizuotų paslaugų turinį, ir tokio sprendimo galimas poveikis būsimai Eurokontrolės veiklai galėjo būti žalingas Sąjungos veiklai toje srityje;
- (3) Sąjungai priėmus Sprendime (ES) 2015/2394 išdėstytą poziciją, 2015 m. gruodžio 9 d. Nuolatinė komisija nepriėmė sprendimo dėl EAGDCS ir paprašė Eurokontrolės agentūros toliau dėti pastangas rengiant patikslintą pasiūlymą, glaudžiai bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais sektoriaus subjektais, ir pateikti ekonominių EAGDCS sąnaudų vertinimą;
- (4) 2016 m. vasario 9 d. Eurokontrolės agentūra ir suinteresuotieji sektoriaus subjektai pateikė patikslintą pasiūlymą dėl EAGDCS, kuriam bendrai pritariama, ir Eurokontrolės agentūra užtikrino, kad esamose galimybių studijose galima nevaržomai susipažinti su ekonominių sąnaudų vertinimu;
- (5) 2016 m. balandžio 6 d. Eurokontrolės agentūra pasiūlė Nuolatinei komisijai priimti pasiūlymu dėl EAGDCS grindžiamą sprendimą, taikant rašytinę procedūrą;
- (6) tas sprendimas yra susijęs su EAGDCS kūrimu. Sprendimas turi teisinę galią, nes juo reglamentuojami Sąjungos teisės taikymo sričiai priskiriami klausimai, ir, priklausomai nuo sprendimo turinio, tiems klausimams jis gali turėti konkretų poveikį. Jis gali turėti poveikį naudai, kuri gaunama bendrai įmonei SESAR atliekant su duomenų ryšio paslaugomis susijusį techninį darbą, o atsižvelgiant į Europos aviacijos saugos agentūros (toliau – EASA) vaidmenį sertifikavimo ir priežiūros srityje, dėl jo gali kilti neatitikimų toje srityje pavojus ir dėl to – neefektyvaus lėšų, gaunamų taikant maršruto rinkliavas ir Sąjungos paramą, naudojimo pavojus; be to, jis gali turėti poveikį susijusios diegimo veiklos, kurią pagal projektą SESAR turi vykdyti Sąjunga, išlaidų veiksmingumui;
- (7) atsižvelgiant į naudą, kurios galima tikėtis plėtojant techninius sprendimus, pavyzdžiui, sukuriant parodomąjį pavyzdį, iš esmės turėtų būti pritarta sprendimui, kuriuo atitinkamas bendradarbiavimas vertinamas palankiai. Tačiau sprendime turėtų būti išdėstytos sąlygos, kuriomis būtų apsaugoti su minėtais klausimais susiję Sąjungos interesai;
- (8) tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi laikytis valstybės narės Nuolatinėje komisijoje dėl jos priimamų sprendimų dėl centralizuotų paslaugų,

⁽¹⁾ 2015 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimas (ES) 2015/2394 dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi laikytis valstybės narės, dėl sprendimų dėl Eurokontrolės funkcijų ir uždavinių ir centralizuotų paslaugų, kuriuos turi priimti Eurokontrolės nuolatinė komisija (OL L 332, 2015 12 18, p. 136).

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu valstybės narės turi laikytis Eurokontrolės nuolatinėje komisijoje, yra:

dėl 2016 m. balandžio 6 d. Eurokontrolės agentūros atsiųsto pasiūlymo, Sąjungos pozicija yra pritarti tam, kad Eurokontrolės agentūra pagal projektą SESAR toliau bendradarbiautų su Eurokontrolės valstybių narių oro navigacijos paslaugų teikėjais ir prirėikus orlaivių naudotojais, be kita ko, rengiant valdymo, finansavimo bei viešųjų pirkimų tvarką, taip pat technines specifikacijas, siekdama laiku pradėti diegti Europos duomenų perdavimo ryšiu oras–žemė paslaugas (EAGDCS). Ta tvarka ir techniniai sprendimai bus pateikti Laikinajai tarybai / Nuolatinei komisijai informavimo tikslu prieš pradėdant vykdyti bet kokią galimą viešąjį pirkimą. Tai taip pat turėtų būti grindžiama techninių ir veiklos galimybių įrodymais bei išsamiau ekonominio poveikio vertinimu.

Nuolatinėje komisijoje priimtu sprendimu turi būti užtikrinama, kad:

- būtų visapusiškai atsižvelgiama į bendros įmonės SESAR atliekamo techninio darbo, susijusio su duomenų ryšio paslaugomis, rezultatus,
- veikla, kuriai taikomas tas sprendimas, būtų vykdoma bendradarbiaujant su EASA, tokia apimtimi, kiek tas sprendimas susijęs su EASA parengiamuoju darbu numatant ateityje vykdyti EAGDCS sertifikavimą ir priežiūrą,
- juo nebūtų daromas poveikis EAGDCS diegimui bei veikimui ir su EAGDCS susijusiems viešiesiems pirkimams, dėl kurių turės būti priimti kiti Eurokontrolės valstybių narių sprendimai,
- veikla, kuriai taikomas tas sprendimas, būtų grindžiama susitarimu su oro navigacijos paslaugų teikėjais, ir
- finansavimo bei viešųjų pirkimų tvarka ir techninės specifikacijos nedarytų poveikio investicijoms ir susijusioms išlaidoms, kurias Sąjungos valstybių narių oro navigacijos paslaugų teikėjai ir orlaivių naudotojai jau patyrė siekdami laikytis Komisijos reglamento (EB) Nr. 29/2009 ⁽¹⁾ reikalavimų.

Valstybės narės veikia bendrai vadovaudamosi Sąjungos interesais.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2016 m. birželio 24 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ 2009 m. sausio 16 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 29/2009, nustatantis bendro Europos dangus duomenų ryšio paslaugų reikalavimus (OL L 13, 2009 1 17, p. 3).

TARYBOS SPRENDIMAS (ES, Euratomas) 2016/1125**2016 m. liepos 8 d.****kuriuo skiriamas Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto Portugalijos Respublikos pasiūlytas narys**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 302 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdama į Portugalijos Vyriausybės pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos nuomonę,

kadangi:

- (1) 2015 m. rugsėjo 18 d. ir 2015 m. spalio 1 d. Taryba priėmė sprendimus (ES, Euratomas) 2015/1600 ⁽¹⁾ ir (ES, Euratomas) 2015/1790 ⁽²⁾, kuriais skiriami Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariai laikotarpiui nuo 2015 m. rugsėjo 21 d. iki 2020 m. rugsėjo 20 d.;
- (2) pasibaigus Lino DA SILVA MAIA kadencijai tapo laisva Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nario vieta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Likusiam dabartinės kadencijos laikui iki 2020 m. rugsėjo 20 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariu skiriamas José Custódio LEIRIÃO, *Member of the National Confederation of Solidarity Institutions (CNIS)*.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 8 d.

*Tarybos vardu**Pirmininkas*

M. LAJČÁK

⁽¹⁾ 2015 m. rugsėjo 18 d. Tarybos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/1600, kuriuo skiriami Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariai laikotarpiui nuo 2015 m. rugsėjo 21 d. iki 2020 m. rugsėjo 20 d. (OL L 248, 2015 9 24, p. 53).

⁽²⁾ 2015 m. spalio 1 d. Tarybos sprendimas (ES, Euratomas) 2015/1790, kuriuo skiriami Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nariai laikotarpiui nuo 2015 m. rugsėjo 21 d. iki 2020 m. rugsėjo 20 d. (OL L 260, 2015 10 7, p. 23).

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2016/1126**2016 m. balandžio 4 d.****dėl valstybės pagalbos Nr. SA. 35484 (2013/C) (ex SA. 35484 (2012/NN)), susijusios su bendrosios sveikatos priežiūros kontrolės veikla pagal Pieno ir riebalų įstatymą***(pranešta dokumentu Nr. C(2016) 1878)***(Tekstas autentiškas tik vokiečių kalba)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabų pagal minėtą nuostatą ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

- (1) 2011 m. lapkričio 28 d. ir 2012 m. vasario 27 d. raštais Europos Komisija (toliau – Komisija) paprašė Vokietijos suteikti papildomos informacijos dėl 2010 m. žemės ūkio sektoriui suteiktos valstybės pagalbos metinės ataskaitos, kurią Vokietija pateikė pagal Tarybos reglamento (ES) 2015/1589 ⁽²⁾ 26 straipsnį. Vokietija atsakė į Komisijos klausimus 2012 m. sausio 16 d. ir balandžio 27 d. raštais. Iš Vokietijos atsakymų paaiškėjo, kad ji savo pieno sektoriui teikė finansinę paramą pagal 1952 m. Pieno ir riebalų įstatymą (vok. *Gesetz über den Verkehr mit Milch, Milcherzeugnissen und Fetten*, toliau – MFG).
- (2) 2012 m. spalio 2 d. raštu Komisija Vokietijai pranešė, kad atitinkamos priemonės užregistruotos (numeriu SA.35484 (2012/NN)) kaip pagalba, apie kurią nepranešta. 2012 m. lapkričio 16 d. ir 2013 m. vasario 7, 8, 11, 13, 14, 15 ir 19 d., kovo 21 d., balandžio 8 d., gegužės 28 d., birželio 10 ir 25 d. bei liepos 2 d. raštais Vokietija pateikė papildomos informacijos.
- (3) 2013 m. liepos 17 d. raštu (C(2013) 4457 *final*) Komisija Vokietijai pranešė apie savo sprendimą dėl tam tikrų pagal MFG įgyvendintų dalinių priemonių pradėti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 2 dalyje ⁽³⁾ (toliau – Sprendimas pradėti procedūrą) nustatytą procedūrą. Tame pačiame rašte Komisija priėjo prie išvados, kad kitos dalinės priemonės, įgyvendintos laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. ar laikotarpiu nuo 2007 m. sausio 1 d. arba abiem šiais laikotarpiais, yra suderinamos su vidaus rinka arba nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, arba joms netaikomos valstybės pagalbos taisyklės.
- (4) Dėl dalinių priemonių, kurioms taikomas šis sprendimas, t. y. dalinių bendrosios sveikatos priežiūros kontrolės priemonių BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ir TH 8, kurios Sprendime pradėti procedūrą vadinamos dalinėmis teršalų stebėsenos priemonėmis ⁽⁴⁾ (toliau – dalinės priemonės), Komisija nurodė, jog paaiškėjo, kad šios dalinės priemonės pasižymi visais valstybės pagalbos požymiais, ir paragino Vokietiją pateikti pastabų ir visą informaciją, kuri būtų naudinga vertinant su laikotarpiu nuo 2001 m. lapkričio 28 d. susijusią pagalbą.

⁽¹⁾ OL C 7, 2014 1 10, p. 8.

⁽²⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015 9 24, p. 9).

⁽³⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai tapo atitinkamai Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 ir 108 straipsniais. Šios abiejų sutarčių nuostatos iš esmės sutampa. Šiame sprendime, jei taikoma, nuorodas į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius reikia suprasti kaip nuorodas į SESV 107 ir 108 straipsnius. Į SESV taip pat įtraukti tam tikri terminų pakeitimai, pvz., sąvoka „Bendrija“ pakeista „Sąjunga“, o „bendroji rinka“ – „vidaus rinka“. Šiame sprendime vartojami SESV terminai.

⁽⁴⁾ Nors Sprendimo pradėti procedūrą priede pateiktame trumpame priemonių BW 9 ir RP 3 apraše taip pat nurodytos kitos kokybės kontrolės priemonės, iš Vokietijos pateiktos papildomos informacijos paaiškėjo, kad šios priemonės apima tik teršalų stebėseną, kuriai taikomas šis sprendimas, bet neapima kitų kokybės kontrolės priemonių.

- (5) 2013 m. rugsėjo 20 d. raštu Vokietija pateikė savo pastabas dėl Sprendimo pradėti procedūrą.
- (6) Sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽¹⁾. Komisija pakvietė kitas suinteresuotąsias šalis per mėnesį pateikti pastabų. Komisija dėl 4 konstatuojamojoje dalyje nurodytų dalinių priemonių iš suinteresuotųjų šalių gavo 10 pastabų. Šios pastabos buvo perduotos Vokietijai 2014 m. vasario 27 d., kovo 3 d. ir spalio 3 d. raštais. Vokietija į šias pastabas neatsakė.

2. SCHEMOS APIBŪDINIMAS

- (7) MFG – 1952 m. įsigaliojęs Vokietijos federalinis įstatymas. Šis neriboto galiojimo įstatymas sudaro teisinį dalinių priemonių pagrindą.
- (8) MFG 22 skirsnio 1 dalyje Vokietijos federalinėms žemėms (toliau – žemės) leidžiama, pieno gaminiams nustatyti pieno mokestį remiantis pristatyto pieno kiekiu.
- (9) Pagal MFG 22 skirsnio 2 dalį iš pieno mokesčio gaunamas pajamas galima naudoti tik siekiant šių tikslų:
- gerinti ir išlaikyti kokybę pagal tam tikras įgyvendinimo nuostatas;
 - gerinti higieną melžimo metu, taip pat tiekiant, perdirbant ir paskirstant pieną ir jo gaminius;
 - registruoti primilžį;
 - konsultuoti veiklos vykdytojus pieno pramonės klausimais ir rengti nuolatinius jaunų darbuotojų mokymus;
 - vykdyti reklamos kampanijas, siekiant didinti pieno ir jo gaminių vartojimą;
 - vykdyti pagal MFG pavestas užduotis.
- (10) MFG 22 skirsnio 2a dalyje nustatyta, kad, nukrypstant nuo 2 dalies, iš pieno mokesčio gaunamas pajamas taip pat galima naudoti siekiant šių tikslų:
- mažinti dėl struktūrinių priežasčių padidėjusias surinkimo išlaidas tiekiant pieną ir grietinę iš gamintojo pieninei;
 - mažinti padidėjusias transporto išlaidas pieną iš vienu pienui tiekiant kitoms, jei toks tiekimas būtinas siekiant užtikrinti vartotojų aprūpinimą geriamuoju pienu vietovėse, kuriose pienu paprastai aprūpina pieninės, kurioms šiuo atveju jis tiekiamas;
 - gerinti su centralizuotu pieno gaminių pardavimu susijusią kokybę.
- (11) 4 konstatuojamojoje dalyje nurodytos dalinės priemonės finansuotos naudojantis pieno mokesčiu Baden-Viurtembergo, Bavarijos, Heseno, Žemutinės Saksonijos, Šiaurės Reino-Vestfalijos, Reino krašto-Pfalco, Saro krašto ir Tiuringeno žemėse.
- (12) Šias dalines priemones sudaro įvairių žmogaus sveikatai galinčių būti kenksmingų teršalų piene ir jo gaminiuose, pvz., dioksino, polichlorinotų bifenilų (PCB), aflatoksino, ploviklių, pesticidų ir polichlorinuoto vandenilio, kontrolės priemonės. Kontrolę vykdė specialiosios kontrolės įstaigos, kurioms vykdyti šias užduotis buvo paskyrusios atsakingos žemių, kuriose taikytos dalinės priemonės, valdžios institucijos. Kontroliniai mėginiai imti iš pieno vežimo transporto priemonių atsitiktine tvarka ir anonimiškai. Šiomis kontrolės priemonėmis siekta stebėti, ar piene yra teršalų, kad būtų galima išvengti rizikos žmonių sveikatai ir apsaugoti vartotojus. Ši veikla šiame sprendime vadinama teršalų stebėseną. 2001–2011 m. visas (visų žemių, kuriose taikytos dalinės priemonės) šios veiklos biudžetas siekė apie 9 mln. EUR.

⁽¹⁾ OL C 7, 2014 1 10, p. 8.

- (13) Remiantis Sprendime pradėti procedūrą Komisijos atliktu vertinimu, Vokietija nenurodė nacionalinės arba Sąjungos teisės nuostatų, kuriomis būtų pagrįsta priskirti teršalų stebėseną prie ne pagalbos. Be to, Komisija abejojo, ar dalinėmis priemonėmis pieninėms nesuteikta pranašumo, nes, jos nuomone, kontrolės priemonėmis siekiama užtikrinti pieno gaminių kokybę, todėl vykdant šią kontrolę patiriamas išlaidas paprastai turi padengti atitinkamos pieno įmonės. Be to, Komisija išreiškė susirūpinimą dėl to, kad aptariama kokybės kontrolė vykdoma kaip įprastinė veikla.

3. VOKIETIJOS PASTABOS

- (14) Vokietija aprašė teisinį teršalų stebėsenos pagrindą. Taikyti du taisyklių rinkiniai. Vienu teisės nuostatų rinkiniu reglamentuotas kontrolės vykdymas atliekant teršalų stebėseną. Kontrolės vykdymą apėmė metodinis pasirengimas ir kontrolės vykdymo tvarkaraščio sudarymas, mėginių ėmimo būdas, bandymo metodas ir rezultatų naudojimas. Ši veikla daugiausia reglamentuota maisto saugos teisės aktais.
- (15) Antrasis teisės nuostatų rinkinys buvo susijęs su tos veiklos finansavimu. Kaip jau paaiškinta Sprendime pradėti procedūrą, ta veikla buvo finansuojama pieninių mokėtu pieno mokesčiu. Teisinį pagrindą sudarė MFG 22 skirsnio 2 dalis. Kitos įgyvendinimo nuostatos, įskaitant biudžeto taisykles, taikytos regioniniu lygmeniu.
- (16) Vokietija pateikė taikomų maisto saugos teisės aktų apžvalgą:
- a) Sąjungos lygmeniu oficialioji maisto saugos kontrolė reglamentuota šiais teisės aktais: Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 882/2004 ⁽²⁾; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 854/2004 ⁽³⁾, ypač jo IV priedu; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 852/2004 ⁽⁴⁾, ypač jo I priedo A dalimi; Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1881/2006 ⁽⁵⁾; Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 396/2005 ⁽⁶⁾. Likučių arba medžiagų stebėseną reglamentuota Tarybos direktyva 96/23/EB ⁽⁷⁾ ir Komisijos sprendimu 97/747/EB ⁽⁸⁾;
 - b) nacionaliniu lygmeniu oficialioji maisto saugos kontrolė ir likučių arba medžiagų stebėseną reglamentuota Maisto ir pašarų saugos įstatymu (vok. *Lebensmittel- und Futtermittelgesetzbuch*), Bendraisiais administraciniais nuostatais dėl oficialiosios maisto ir pašarų kontrolės vykdymo principų (vok. *Allgemeine Verwaltungsvorschrift über die Grundsätze zur Durchführung der amtlichen Überwachung der Erhaltung lebensmittelrechtlicher, weinrechtlicher, futtermittelrechtlicher und tabakrechtlicher Vorschriften*), Nutarimu dėl teršalų maisto produktuose ribojimo (vok. *Verordnung zur Begrenzung von Kontaminanten in Lebensmittel*) ir Nacionaliniu likučių kontrolės planu (vok. *Nationaler Rückstandskontrollplan*);
 - c) be šios oficialiosios maisto saugos kontrolės, vykdyta teršalų stebėseną, grindžiama šiais Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais: Reglamentu (EB) Nr. 178/2002, Reglamentu (EB) Nr. 882/2004 ir Komisijos rekomendacija 2011/516/ES ⁽⁹⁾, MFG 14 skirsniu, Maisto produktų ir pašarų saugos įstatymo 50 ir 51 skirsniais ir kasmet skelbiamomis regioninėmis (žemių) nuostatomis, kuriomis patvirtinama teršalų stebėseną ir jos finansavimas.

⁽¹⁾ 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 854/2004, nustatantis specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles (OL L 139, 2004 4 30, p. 206).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁾ 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

⁽⁶⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

⁽⁷⁾ 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinanti Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10).

⁽⁸⁾ 1997 m. spalio 27 d. Komisijos sprendimas 97/747/EB, nustatantis mėginių kiekį ir jų ėmimo dažnumą, numatytą Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių tam tikruose gyvūninės kilmės produktuose kontroliavimo (OL L 303, 1997 11 6, p. 12).

⁽⁹⁾ 2011 m. rugpjūčio 23 d. Komisijos rekomendacija 2011/516/ES dėl dioksinų, furanų ir PCB koncentracijos pašaruose ir maisto produktuose mažinimo (OL L 218, 2011 8 24, p. 23).

- (17) Vokietija pateikė statistinių oficialiosios maisto saugos kontrolės, likučių kontrolės ir teršalų stebėsenos duomenų, taip pat už šią kontrolę atsakingų įstaigų sąrašą.

3.1. Vokietijos pastabos dėl teršalų stebėsenos, kaip papildomos sudėtinės oficialiosios maisto saugos priežiūros sistemos dalies, pobūdžio

- (18) Pagrindinė Vokietijos pateikta pastaba buvo ta, kad teršalų stebėseną yra papildoma sudėtinė oficialiosios maisto saugos priežiūros sistemos dalis ir kad šia stebėseną pieninėms nesuteikiama jokie pranašumo. Tai Vokietija paaikškino, kaip nurodyta toliau.
- (19) Teršalų stebėseną laikyta papildoma sudėtine Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais grindžiamos oficialiosios maisto saugos priežiūros sistemos dalimi, kurios tikslas – užtikrinti prevencinę ir į sveikatos priežiūrą nukreiptą vartotojų apsaugą ir riziką grindžiamą krizių valdymą.
- (20) Teršalų priežiūros negalima laikyti įprastine kontrole. Teršalų stebėsenos kontrolė vykdyta remiantis mėginiais, paimtais pieno vežimo transporto priemonėmis surinkus pieną. Mėginių ėmimo tvarkaraštį sudarydavo specialiosios kontrolės įstaigos, kurioms ši užduotis buvo paskirta oficialiai. Paskirtosios įstaigos nustatydavo, iš kurių transporto priemonių ir kada bus imami mėginiai, ir kokia bus kontrolės trukmė. Paskirtosios įstaigos taip pat nustatydavo analizuotinus teršalus.
- (21) Sudarydamos kontrolės tvarkaraštį ir analizuotinus teršalus, paskirtosios įstaigos remdavosi ankstesnėmis analizėmis, pirmiau surinktais rezultatais, esama rizika sveikatai ir maisto saugai, regioniniais ypatumais, aplinkos veiksniais, ekologiniais įvykiais ir kitomis panašiomis priežastimis. Kontrolės tvarkaraštis ir teršalai galėjo skirtis, atsižvelgiant į regioną, ir būti periodiškai keičiami. Kontroluoti ne visi teršalai, kuriems taikomi teisiniai apribojimai. Kita vertus, galėjo būti kontroliuojami ir kiti teršalai, kuriems teisiniai apribojimai netaikomi, bet kurie, remiantis analizėmis, laikyti keliančiais riziką sveikatai. Taigi laikui bėgant kontrolė būdavo grindžiama skirtingais prioritetais: kai kada pirmiausia būdavo kontroliuojami radioaktyvieji teršalai, o kai kada – aflatoksinas arba dioksinas; kontrolę taip pat būdavo galima vykdyti atsižvelgiant į regioninius prioritetus.
- (22) Vykdam šią kontrolę gauta informacija būdavo remiamasi nustatant konkretaus pieno regiono padėtį atsižvelgiant į poveikį, kurį jam daro konkretūs riziką sveikatai keliantys teršalai. Šia informacija kompetentingos valdžios institucijos taip pat naudodavosi siekdamos imtis prevencinių su sveikata susijusių priemonių, vykdydamos oficialiąją maisto saugos ir sveikatos kontrolę, imdamosi teisėkūros priemonių, skleisdamos informaciją ir pan. Šio tipo kontrolė pateko į Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą „valstybinės kontrolės sistemą ir kitų rūšių veiklą, įskaitant viešus pranešimus apie maisto ir pašarų saugą bei riziką, maisto ir pašarų saugumo priežiūrą bei kitokią stebėsenos veiklą, apimančią visus gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapus“.
- (23) Vykdam kontrolę gauta informacija visų pirma būdavo naudojama siekiant pritaikyti oficialiosios kontrolės planus pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004. Apskritai Reglamente (EB) Nr. 178/2002 reikalauta, kad valstybės narės maisto saugos priemonės grįstų rizikos vertinimu, naudodamosi objektyvia, skaidria ir nepriklausoma mokslinė informacija ir duomenimis. Šis reikalavimas konkrečiau nustatytas Reglamente (EB) Nr. 852/2004 ir Reglamente (EB) Nr. 854/2004. Gautais teršalų stebėsenos rezultatais kompetentingos Vokietijos maisto saugos institucijos naudodavosi kaip tokio rizikos vertinimo ir priemonių pagrindu.
- (24) Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalį valstybės narės buvo įpareigos, atsižvelgiant į aplinkybes, remti kitą veiklą, siekiant užtikrinti maisto saugą oficialiosios kontrolės sistemoje. Nors ši veikla toje nuostatoje konkrečiai nenurodyta, Vokietija tvirtino, kad valstybių narių įstaigos, remiančios ne tik oficialiąją kontrolę, bet ir tokią atitinkamą kontrolės veiklą, valstybės pagalbos taisyklių nepažeidžia. Remdamasi šiuo požiūriu, Vokietija tvirtino, kad teršalų stebėseną buvo oficialiąją maisto saugos kontrolę papildanti kontrolė.
- (25) To paties požiūriu laikytasi ir kituose Sąjungos maisto saugos srities teisės aktuose. Reglamento (EB) Nr. 882/2004 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad oficialioji kontrolė turi būti atliekama reguliariai, o 2 dalyje

nurodyta papildoma oficialioji *ad hoc* kontrolė; ši kontrolė turėjo būti grindžiama rizika. Šios struktūros laikytasi ir Direktyvoje 96/23/EB: jos 11 straipsnyje nurodyti papildomi oficialieji reguliarius oficialiuosius tikrinimus papildantys mėginių tikrinimai. Be to, Komisijos rekomendacijoje dėl dioksinų, furanų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose mažinimo nustatytos poveikio koncentracijos, nesiekiančios Reglamente (EB) Nr. 1881/2006 nustatytų teisinių apribojimų; ja kompetentingos institucijos ir veiklos vykdytojai naudojami kaip priemonė, siekiami nustatyti atvejus, kuriais buvo tinkama nustatyti taršos šaltinį ir imtis jos mažinimo arba šalinimo priemonių.

- (26) Be to, Sąjungos teisės aktuose, kuriais buvo siekiama užtikrinti aukštą su maistu susijusių žmonių sveikatos ir vartotojų interesų apsaugą (Reglamento (EB) Nr. 178/2002 1 straipsnis) buvo nustatyta, kad, remiantis esamais moksliniais duomenimis, maisto saugos priemonės turi būti grindžiamos nepriklausomais, objektyviais ir skaidriais rizikos vertinimais. Teršalų stebėsenos rezultatais būdavo remiamasi siekiant laikytis šių principų, kaip išsamiau nurodyta Reglamente (EB) Nr. 852/2004 ir Reglamente (EB) Nr. 854/2004. Be to, dioksino ir PCB kontrolės atžvilgiu Vokietija nurodo Komisijos rekomendaciją dėl dioksinų, furanų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose mažinimo.
- (27) Kontrolės rezultatais taip pat būdavo naudojamos siekiant nustatyti ilgalaikes tendencijas, analizuoti rizikos veiksnius bei priežastis ir prižiūrėti duomenų bazes mokslo ir krizių prevencijos reikmėms. Surinkta informacija buvo naudingas šaltinis priimant plataus užmojo politinius ir administracinius sprendimus dėl atvejų tyrimų ir skleidžiant neutralią informaciją.
- (28) Mėginiai kontrolei būdavo imami iš rezervuarų (viename rezervuare laikomas iš kelių pieno gamintojų pieno transporto priemonėmis suvežtas pienas; pieno gamintojų skaičius galėjo skirtis). Pieno įmonės nebūdavo informuojamos apie mėginių ėmimą ir kontrolę. Joms taip pat nebūdavo pranešama apie kontrolės rezultatus. Todėl jos bandymais nesinaudodavo ir jie joms nebūdavo naudingi siekiant pateikti savo gaminius rinkai arba kaip priemonė gaminių kokybei ir kainai nustatyti. Tik jei atlikus bandymus paaiškėdavo, kad teršalų kiekis yra didelis arba kad pasiekti arba viršyti teisiniai apribojimai, kontrolės įstaigos pradėdavo atskirus tyrimus ir informuodavo atitinkamas pienines apie šį tyrimą.
- (29) Jei atlikdama teršalų stebėseną paskirtoji įstaiga nustatydavo dideles, bet teisinių apribojimų nesiekiančias vertes, ji pradėdavo vertinimo procesą, siekdama nustatyti taršos šaltinį, pvz., pašarus, dezinfekavimo priemones, ekologinius įvykius ir pan. Šią taršą sukėlusį (-ios) įmonė(-s) turėdavo savo lėšomis imtis priemonių taršos šaltiniui pašalinti. Šis vertinimas buvo naudingas prevencijos tikslais.
- (30) Jei vykdydama teršalų stebėseną paskirtoji įstaiga nustatydavo vertes, viršijančias teisinius apribojimus, arba medžiagą, kuri draudžiama teisės aktais, būdavo pradėdama vykdyti išsami papildoma kontrolė. Tokiu atveju kompetentinga įstaiga paskelbdavo draudimą pristatyti pieną ir nurodydavo atlikti papildomus bandymus. Užteršto pieno kiekis būdavo pašalinamas. Jei teisinius apribojimus viršijančios taršos vertės būdavo nustatomos dar kartą, kompetentinga institucija taikydavo sankcijas pagal Vokietijos administracinę, o tam tikrais atvejais – pagal baudžiamąją teisę. Taigi teršalų kontrolė pieno įmonių atžvilgiu buvo neutrali (jei problemų nebūdavo nustatoma) arba ji buvo susijusi su neigiamais padariniais (jei būdavo nustatoma, kad viršyti teisiniai teršalų apribojimai). Draudimas pristatyti pieną būdavo panaikinamas tik jei bandymais būdavo įrodoma, kad pienas neužterštas.
- (31) Vokietija daro išvadą, kad teršalų stebėseną buvo ne pieno pramonei būdinga užduotis, bet vartotojų, o pirmiausia – jų sveikatos apsaugos priemonė. Vartotojų apsauga buvo tikslas, kurio siekta pagal SESV, ypač pagal jos 4 straipsnio 2 dalį kartu su jos 169 straipsnio 1 dalimi, ir pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją⁽¹⁾, ypač pagal jos 38 straipsnį.
- (32) Be to, teršalų stebėseną atitiko aiškų valstybių narių įsipareigojimą užtikrinti, kad būtų vykdoma oficialioji maisto saugos kontrolė, todėl šios kontrolės išlaidas turėjo padengti valstybė narė.

⁽¹⁾ OL C 364, 2000 12 18, p. 1.

- (33) Vokietija tvirtina, kad pieno įmonės vykdė savikontrolę, siekdamas patikrinti pieno atitiktį teisiniams teršalų apribojimams. Šios savikontrolės išlaidas pieno įmonės padengdavo pačios. Pareiga vykdyti šią savikontrolę kilo iš Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 1 dalies. Be to, pieno įmonėms taikomos maisto saugos užtikrinimo prievolės, susijusios su kenksmingomis medžiagomis, buvo nustatytos kituose teisės aktuose, pvz., Reglamente (EB) Nr. 1881/2006, Reglamente (EB) Nr. 396/2005 ir Komisijos reglamente (ES) Nr. 37/2010 ⁽¹⁾.
- (34) Nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurią pieno įmonės būtų turėjusios padengti oficialiosios kontrolės išlaidas, nebuvo, todėl šios įmonės neprivalėjo mokėti mokesčių. Pieno įmonės turėjo padengti savo pačių vykdomos atitikties maisto saugos teisės aktams ir teisiniams teršalų ir likučių apribojimams kontrolės išlaidas; ši kontrolė skyrėsi nuo viešosios kontrolės, vykdytos atliekant teršalų stebėseną.

3.2. Kitos Vokietijos pastabos

- (35) Vokietija pagrindė valstybių narių teisę taikyti tokias kontrolės priemones kaip teršalų stebėseną. Ši teisė kilo iš Sutartyse (ES sutartyje ir SESV) atskirtų ir Sąjungos institucijoms ir valstybėms narėms suteiktų Sąjungos teisės įgyvendinimo įgaliojimų. Pateikta nuoroda į SESV 290 ir 291 straipsnius, kuriuose apibrėžti atitinkami Sąjungos ir valstybių narių vaidmenys. Taigi už Sąjungos teisės aktų įgyvendinimą pirmiausia atsakingos valstybės narės. Tokios funkcijos kaip kontrolė patenka į jų atsakomybės sritį. Taip pat pateikta nuoroda į sujungtas bylas 205 iki 215/82 ⁽²⁾, kuriose Teisingumo Teismas nurodė, kad pagal bendruosius principus, kuriais grindžiama institucinė Sąjungos sistema ir kuriais reglamentuojami Sąjungos ir valstybių narių santykiai, valstybės narės turi užtikrinti, kad Sąjungos nuostatos būtų įgyvendinamos jų teritorijoje.
- (36) Todėl Vokietija argumentavo, kad ji būtų pažeidusi SESV 291 straipsnį, tik jei būtų vykdžiusi mažiau kontrolės, nei nustatyta Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalimi, bet ne, kaip šiuo atveju, vykdydama papildomą kontrolę, kuria papildyta oficialioji maisto saugos kontrolė ir kuri atitiko nurodytą Reglamento (EB) Nr. 178/2002 nuostatą.
- (37) Atsakydama į Komisijos klausimą dėl galimo visuotinės ekonominės svarbos paslaugų (VESP) taisyklių taikymo, Vokietija griežtai paneigė, kad teršalų stebėseną buvo tokia, kokia apibrėžta Komisijos komunikate dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą ⁽³⁾. Vokietija kaip tik tvirtino, kad teršalų stebėseną laikyta neekonominė veikla. Šiuo atžvilgiu Vokietija nurodė bylas C-364/92, C-343/95 ir C-288/11 P ⁽⁴⁾, kuriose tvirtinta, kad su viešosios valdžios reguliavimo institucijos veikla susijusi užduotis, kuria siekiama užtikrinti visuomenės saugą, buvo neekonominė, nes ši veikla buvo viešojo intereso užduotis, kuria siekta apsaugoti visus gyventojus. Be to, tai, kad ši užduotis buvo paskirta privačiai įstaigai, nekeičia jos, kaip viešosios užduoties, pobūdžio. Nagrinėjamu teršalų stebėsenos atveju paskirtosios kontrolės įstaigos vykdė viešąją užduotį, kuria padėta gerinti sveikatos priežiūros sistemą. Valstybė buvo įpareigota užtikrinti aukšto lygio sveikatos priežiūros apsaugą pagal Sąjungos teisės aktus ⁽⁵⁾ ir Vokietijos Federacijos Konstituciją ir šiuo atžvilgiu naudojosi veiksmų laisve.
- (38) Atsakydama į Komisijos klausimą, ar Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalies nuostata valstybėms narėms nustatytas aiškus ir tikslus byloje T-351/02 nurodytas įpareigojimas tiek, kiek galima atmesti priskyrimą valstybei, Vokietija nurodė, kad byloje T-351/02 klausimas buvo susijęs su priskyrimu valstybei, o nagrinėjamu atveju aiškinamasi, ar pieno įmonėms buvo suteiktas pranašumas.

⁽¹⁾ 2009 m. gruodžio 22 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 37/2010 dėl farmakologiškai aktyvių medžiagų, jų klasifikacijos ir didžiausios leidžiamosios koncentracijos gyvūniniuose maisto produktuose (OL L 15, 2010 1 20, p. 1).

⁽²⁾ 1983 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Deutsche Milchkontor GmbH ir kt. prieš Vokietijos Federacinę Respubliką*, sujungtos bylos 205 iki 215/82, ECLI:ES:C:1983:233.

⁽³⁾ OL C 8, 2012 1 11, p. 4.

⁽⁴⁾ 1994 m. sausio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-364/92 *SAT Fluggesellschaft prieš Eurokontrolę*, ECLI:ES:C:1994:7; 1997 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-343/95 *Calì & Figli prieš Servizi Ecologici Porto di Genova*, ECLI:ES:C:1997:160; 2012 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-288/11 P *Mitteldeutsche Flughafen and Flughafen Leipzig-Halle prieš Komisiją*, ECLI:ES:C:2012:821.

⁽⁵⁾ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 35 straipsnis, SESV 114 straipsnio 3 dalis ir 168 straipsnio 1 dalis, Vokietijos Konstitucijos (*Grundgesetz*) 2 straipsnio 2 dalis.

- (39) Be to, Šiaurės Reinas-Vestfalija tvirtino, kad dalinė priemonė NW 1 nebuvo selektyvinė, nes ji buvo skirta visai pieno pramonei toje federalinėje žemėje (vok. *Land*). Šiaurės Reinas-Vestfalija turėjo teisinį suverenumą, kuriuo naudodamasi ji galėjo apibrėžti materialinę ir regioninę dalinės priemonės taikymo sritis. Šiaurės Reinas-Vestfalija dar kartą pabrėžė, kad priemonė buvo skirta bendrajai sveikatos priežiūros kontrolei vykdyti ir taikyta atsižvelgiant į viešąjį interesą.

4. SUINTERESUOTŪJŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (40) 2014 m. vasario 6–18 d. Komisija iš suinteresuotųjų šalių gavo 10 raštų, kuriuose buvo pateiktos pastabų dėl suteiktos paramos, susijusios su dalinėmis priemonėmis ⁽¹⁾.
- (41) 2014 m. vasario 6 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Milchwirtschaftlicher Verein Allgäu-Schwaben e.V.* nurodė, kad likučių ir teršalų pieno gaminiuose kontrolės programos turėjo būti laikomos papildančiomis nacionalinę stebėsenos programą ir kad šios programos buvo taikomos vartotojų apsaugos ir krizių prevencijos tikslais. Asociacija nurodė, kad, siekiant susidaryti bendrą vaizdą apie įvairius Bavarijos regionus, mėginiai imti iš įvairių įmonių. Rezultatai buvo išplatinti. Todėl buvo galima parengti prevencijos strategijos ir priemonės, kuriomis galiausiai būdavo mažinamas taršos lygis. Dėl šių priežasčių šia priemone kontroliuotoms pieno įmonėms jokio pranašumo nebuvo suteikta.
- (42) 2014 m. vasario 10 d. Komisijos užregistruotame rašte profesinė sąjunga *Gewerkschaft Nahrung-Genuss-Gaststätten Region Allgäu* nurodė, kad teršalų ir radioaktyviųjų medžiagų kiekio pieno gaminiuose stebėseną buvo labai svarbi vartotojų apsaugos dalis. Ši priemonė buvo labai vertinga ne konkrečioms pieno įmonėms, bet visiems pieno vartotojams.
- (43) 2014 m. vasario 10 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Landeskontrollverband Nordrhein-Westfalen e.V.* nurodė pritarianti Šiaurės Reino-Vestfalijos žemės nuomonei (ši nuomonė Komisijai buvo pateikta kartu su Vokietijos 2013 m. rugsėjo 20 d. pateikta informacija).
- (44) 2014 m. vasario 10 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Landesvereinigung der Milchwirtschaft NRW e.V.* nurodė pritarianti Šiaurės Reino-Vestfalijos žemės nuomonei (ši nuomonė Komisijai buvo pateikta kartu su Vokietijos 2013 m. rugsėjo 20 d. pateikta informacija).
- (45) 2014 m. vasario 11 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Landesvereinigung Thüringer Milch e.V.* nurodė pritarianti Tiuringeno žemės nuomonei (ši nuomonė Komisijai buvo pateikta kartu su Vokietijos 2013 m. rugsėjo 20 d. pateikta informacija).
- (46) 2014 m. vasario 13 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Genossenschaftsverband Bayern* nurodė, kad likučiams ir teršalams piene ir jo gaminiuose aptikti skirta stebėsenos programa nesuteikta konkurencinių pranašumų pieno įmonėms. Šia programa pirmiausia siekta kurti pajėgumus imtis atsakomųjų veiksmų kilus krizei, apsaugoti vartotojus nuo nesaugių gaminių, todėl ja atsižvelgta į viešąjį interesą. Mėginiai imti nereguliariai, pieno įmonės nesaugojo jokių įrašų ir nebūdavo informuojamos apie rezultatus, nebent būdavo viršyti teisiniai apribojimai. Pieno įmonės kaip tik pačios taikė visapusiškesnę ir išsamesnę kokybės saugos sistemą ir jos nebūtų galima lyginti su teršalų stebėseną.
- (47) Vasario 14 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V.* nurodė, kad dalinė priemonė RP 3 negali būti laikoma valstybės pagalba, nes įmonėms arba konkrečiam gamybos sektoriui nesuteikta pranašumo, kuriuo būtų buvusi arba galėjo būti iškraipyta konkurencija arba daroma įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai. Asociacija tvirtino, kad mokesčiu nebūdavo padengiamos išlaidos, susidarčiusios vykdant kontrolę, kurią pieno įmonės privalėjo vykdyti pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ⁽²⁾ ir Reglamentą (EB) Nr. 854/2004. Aptariama kontrolė kaip tik buvo vykdyta valdžios institucijų vardu imant mėginius ir nebuvo įprastinė. Taigi aptariama kontrolė

⁽¹⁾ Iš asociacijos *Landesvereinigung der Milchwirtschaft Niedersachsen e.V.* Komisija gavo pastabų ne tik apie nagrinėjamas dalines priemones, bet ir apskritai apie visas taikant pieno mokesčių finansuotas priemones. Asociacija tvirtino, kad pagalba nebuvo suteikta. Visas šių pastabų aprašas pateiktas 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisijos sprendime C(2015) 6295 final dėl valstybės pagalbos SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), kurią Vokietija suteikė pieno kokybės patikroms pagal Pieno ir riebalų įstatymą.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

buvo viešosios krizių prevencijos ir valdymo pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalį dalis. Todėl asociacija daro išvadą, kad mokėjimas už šią kontrolę nebuvo pieno įmonių atleidimas nuo jų pačių išlaidų, bet sudarė išlaidas, kurias valdžios institucijos apmoka atsižvelgdamos į savo viešąją maisto saugos užtikrinimo funkciją.

- (48) O štai asociacija *Milchwirtschaftliche Arbeitsgemeinschaft Rheinland-Pfalz e.V.* nurodė, kad jei dalinė priemonė RP 3 turėjo būti laikoma valstybės pagalba, jos suderinamumas nuo 2007 m. turėjo būti vertinamas pagal Bendrijos 2007–2013 m. valstybės pagalbos žemės ūkio ir miškų sektoriuose gairių ⁽¹⁾ IV.J skirsnį.
- (49) 2014 m. vasario 18 d. užregistruotame rašte asociacija *DHB-Netzwerk Haushalt e.V.* nurodė, kad teršalų stebėsenos programa, radioaktyvumo vertinimo programa ir maistinių medžiagų analizės buvo svarbus indėlis į vartotojų apsaugą ir jų informuotumo didinimą. Asociacija atkreipė dėmesį į kontrolės rezultatų neutralumą (jiems neturėjo įtakos pieno pramonė), spartų kenksmingų medžiagų pieno gaminiuose atpažinimą ir galimybę greitai reaguoti kritinėmis aplinkybėmis.
- (50) 2014 m. vasario 18 d. Komisijos užregistruotame rašte asociacija *Landesvereinigung der Bayerischen Milchwirtschaft e.V.* nurodė, kad kenksmingoms medžiagoms piene ir jo gaminiuose nustatyti skirta kontrolė buvo labai svarbi vartotojų pasitikėjimui pieno gaminių sauga. Ši kontrolė taikyta kaip ankstyvojo nustatymo sistema, siekiant nustatyti riziką ir ją šalinti arba imtis reikiamų prevencinių priemonių.

5. PAGALBOS BUVIMO VERTINIMAS

- (51) Sprendime pradėti procedūrą Komisija laikėsi nuomonės, kad dalinės priemonės pasižymi visais valstybės pagalbos požymiais. Komisija tvirtino, kad Vokietija nepateikė oficialiosios maisto saugos kontrolės ir teršalų stebėsenos srityje taikomų teisės aktų, kuriais ši užduotis pavedama valstybei. Komisija padarė išvadą, kad pareiga vykdyti teršalų stebėseną taikoma pieninėms, todėl, jei kontrolę vykdo ir apmoka valstybė, joms suteikiamas pranašumas.
- (52) Per oficialią tyrimo procedūrą Vokietija ir suinteresuotosios šalys tvirtino, kad, vykdam teršalų stebėseną, pieninėms pranašumo nesuteikta. Vokietija pateikė išsamią informaciją apie teisinius, administracinius ir faktinius dalinių priemonių aspektus. Todėl būtina persvarstyti pagalbos, ypač pranašumo pieninėms, buvimo klausimą.
- (53) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį „valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai“.
- (54) Visos SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos taikomos kartu. Todėl, kad būtų galima nustatyti, ar priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta SESV 107 straipsnio 1 dalyje, reikia įvykdyti visas nurodytas sąlygas. Taigi jeigu viena iš šių sąlygų netenkinama, atitinkama priemonė negali būti laikoma valstybės pagalba.
- (55) Pagalbos buvimo sąlyga svarstoma prieš svarstant kitas SESV 107 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, nes pagrindinis Vokietijos ir suinteresuotųjų šalių argumentas buvo tas, kad dalinėmis priemonėmis pieninėms nesuteikta pranašumo.
- (56) Vokietijos ir suinteresuotųjų šalių argumentai grindžiami Sąjungos ir nacionalinės maisto saugos teisės aktuose nurodytomis įvairiomis kontrolės užduotimis, pirmiausia – kompetentingų įstaigų vykdomos oficialiosios

⁽¹⁾ OL C 319, 2006 12 27, p. 1.

kontrolės ir pačių pieno įmonių vykdomos kontrolės atskyrimu. Šiuo atžvilgiu Vokietija tvirtino, kad paskirtųjų įstaigų vykdyta ir viešai pieno mokesčiu finansuota teršalų stebėseną papildo oficialiąją maisto saugos kontrolę ir skiriasi nuo pačių pieno įmonių vykdomos savikontrolės, kurios išlaidas jos apmoka pačios. Todėl dėl to, kad teršalų stebėseną vykdo valstybė, pieninės neįgyja jokio pranašumo.

- (57) Siekiant patikrinti, ar šie argumentai yra svarūs, būtina išanalizuoti: 1) kokią vietą teršalų stebėseną užima Sąjungos ir nacionalinės maisto saugos teisės aktuose nustatytos atsakomybės už kontrolę sistemoje, būtent kaip ji vykdoma: kaip prievolė, priskiriama valstybei, ar kaip prievolė, priskiriama privatiems maisto tvarkymo subjektams (pieninėms), ir 2) remiantis rezultatais nustatyti, ar vykdant teršalų stebėseną pieno įmonėms suteikiamas SESV 107 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranašumas.

5.1. Atsakomybė už kontrolę pagal Sąjungos ir nacionalinės maisto saugos teisės aktus

- (58) Kaip nustatyta Sprendime pradėti procedūrą, tyrimo laikotarpis prasideda 2001 m. lapkričio 28 d. (žr. Sprendimo pradėti procedūrą 152 konstatuojamąją dalį). Atitinkamų maisto saugos teisės aktų nuostatų analizė apima nuo šios datos prasidedantį laikotarpį.

5.1.1. Sąjungos maisto saugos teisės aktai

5.1.1.1. Sąjungos teisės aktai, susiję su teršalais maiste, įskaitant pieną

- (59) Tarybos reglamente (EEB) Nr. 315/93 ⁽¹⁾ nustatyti tam tikri pagrindiniai su teršalais maiste susiję principai, būtent kad 1) maistas, kuriame teršalų kiekis visuomenės sveikatos ir ypač toksikologiniu požiūriu viršija leistinas ribas, neturi būti pateikiamas rinkai ir kad 2) siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, būtina nustatyti didžiausią leidžiamą tam tikrų teršalų kiekį.
- (60) Didžiausias leistinas tam tikrų teršalų kiekis maiste nustatytas Komisijos reglamentu (EB) Nr. 466/2001 ⁽²⁾ ir Reglamentu (EB) Nr. 1881/2006. Į jų taikymo sritį pirmiausia patenka šie pieno teršalai: aflatoksinai, švinas (Pb), dioksinas, polichlorinuoti dibenzofuranai ir polichlorinuoti bifenilai (PCB).
- (61) Pagal 59 ir 60 konstatuojamosiose dalyse nurodytus teisės aktus draudžiama pateikti rinkai tam tikrus maisto produktus (įskaitant pieną), jei juose yra didžiausią tuose teisės aktuose nustatytą kiekį viršijančių tam tikrų teršalų. Šiuose teisės aktuose taip pat reikalaujama, kad valstybės narės imtųsi tinkamų priežiūros priemonių, kuriomis būtų kontroliuojamas teršalų kiekis maisto produktuose.
- (62) Be to, Komisija, siekdama skatinti aktyviau mažinti dioksinų ir dioksinų tipo PCB kiekį maisto produktuose, savo rekomendacijoje dėl dioksinų, furanų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose mažinimo ⁽³⁾ rekomenduoja poveikio koncentracijas ir tikslinius kiekius, taikomus maistui, įskaitant pieną. Šiomis poveikio koncentracijomis kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojai gali pirmiausia naudotis kaip priemone, kuria būtų galima atkreipti dėmesį į atvejus, kai svarbu nustatyti taršos šaltinį ir imtis priemonių jį sumažinti ar pašalinti. Komisija taip pat rekomenduoja, kad valstybės narės vykdytų savo maisto produktų, įskaitant pieną, gamybą, naudojimui ir vartojimui proporcingą atsitiktinę dioksinų ir dioksinų tipo PCB ir, jei įmanoma, ne dioksinų tipo PCB kiekio maisto produktuose, įskaitant pieną, stebėseną. Komisija rekomenduoja, kad valstybės narės, nustatčiusios, kad nesilaikoma Reglamento (EB) Nr. 466/2001 nuostatų ir dioksinų ir (arba) dioksinų tipo PCB koncentracija viršija poveikio koncentracijas, kartu su veiklos vykdytojais pradėtų tyrimus, kad nustatytų taršos šaltinį ir imtųsi priemonių taršos šaltiniui mažinti arba panaikinti.
- (63) Galima daryti išvadą, kad su teršalais maiste, įskaitant pieną, susijusiuose Sąjungos teisės aktuose nustatyta: 1) teisiniai tam tikrų maisto teršalų, įskaitant teršalų piene, apribojimai, tiesiogiai taikomi maisto tvarkymo subjektams, kuriems neleidžiama pateikti rinkai šių apribojimų neatitinkančio maisto, įskaitant pieną, ir

⁽¹⁾ 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 315/93, nustatantis Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų (OL L 37, 1993 2 13, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. kovo 8 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 466/2001, nustatantis didžiausius leistinus tam tikrų teršalų maisto produktuose kiekius, (OL L 77, 2001 3 16, p. 1).

⁽³⁾ OL L 67, 2002 3 9, p. 69.

2) valstybių narių prievolė vykdyti atitiktis šiems teisiniams apribojimams priežiūrą. Be to, Sąjungos lygmeniu taikoma valstybėms narėms skirta (Komisijos) rekomendacija priežiūrėti dioksinų ir panašių teršalų poveikio koncentracijas ir imtis prevencinių priemonių.

5.1.1.2. Sąjungos teisės aktai, susiję su likučiais gyvūniniuose produktuose, įskaitant pieną

- (64) Direktyvoje 96/23/EB reikalaujama, kad valstybės narės patvirtintų šios direktyvos I priede išvardytų medžiagų ir likučių grupių stebėsenos priemones. Su pienu susijusi medžiagų ir likučių stebėseną taikoma tam tikriems junginiams, antibakterinėms medžiagoms, vaistams nuo kirmėlių, nesteroidiniams vaistams nuo uždegimo, chlorido organiniams junginiams, fosforo organiniams junginiams, cheminiams elementams ir mikotoksinams.
- (65) Direktyva 96/23/EB valstybės narės įpareigojamos stebėti tam tikrus gyvūninius produktus, įskaitant pieną, siekiant aptikti likučius ir medžiagas. Šiuo tikslu valstybės narės teikia Komisijai tvirtinti stebėsenos planus. Valstybės narės taip pat gali be išankstinio išpėjimo atlikti oficialiuosius atsitiktinius patikrinimus visoje gyvūninės kilmės žaliavų, įskaitant pieną, gamybos grandinėje.
- (66) Be to, Direktyvoje 96/23/EB nustatyta veiklos vykdytojų savikontrolė ir bendra atsakomybė. Pradinio pirminių gyvūninių produktų (būtent pieno) perdirbimo įmonių savininkai arba už jas atsakingi asmenys turi imtis visų būtinų priemonių, pirmiausia atlikdami savo patikrinimus, siekdami įsitikinti, kad į įmonę pristatomuose produktuose nėra likučių kiekių arba draudžiamų medžiagų, viršijančių didžiausią leidžiamą kiekį.
- (67) Galima daryti išvadą, kad į su likučiais gyvūniniuose produktuose, įskaitant pieną, susijusius Sąjungos teisės aktus įtraukta: 1) stebėtinų kenksmingų medžiagų ir likučių piene sąrašas; 2) valstybių narių užduotis vykdyti šių medžiagų ir likučių kiekio piene stebėseną ir atlikti papildomus patikrinimus; 3) pieno gamyba ir perdirbimu užsiimančių ekonominės veiklos vykdytojų prievolė vykdyti savikontrolę.

5.1.1.3. Horizontalieji Sąjungos teisės aktai, susiję su maisto saugos kontrole

- (68) Reglamente (EB) Nr. 178/2002 nustatyti bendrieji maisto saugos principai ir atsakomybės už ją sritys. Dėl atsakomybės Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnyje nurodyta:
- „1. Maisto ir pašarų ūkio subjektai visais su jų kontroliuojamu verslu susijusiais gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapais užtikrina, kad maistas arba pašarai atitiktų su jų veikla susijusius maisto produktus reglamentuojančių įstatymų reikalavimus, ir tikrina, ar šių reikalavimų laikomasi.
2. Valstybės narės užtikrina, kad maisto produktus reglamentuojantys įstatymai būtų vykdomi, ir kontroliuoja bei tikrina, kad maisto ir pašarų tvarkymo subjektai visuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose vykdytų atitinkamus maisto produktus reglamentuojančių įstatymų reikalavimus. Tuo tikslu, atsižvelgdamos į aplinkybes, jos remia valstybinės kontrolės sistemą ir kitų rūšių veiklą, įskaitant viešus pranešimus apie maisto ir pašarų saugą bei riziką, maisto ir pašarų saugumo priežiūrą bei kitokią stebėsenos veiklą, apimančią visus gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapus. Be to, valstybės narės nustato taisykles, reglamentuojančias priemones ir baudas, taikytinas pažeidus maisto produktus ir pašarus reglamentuojančių įstatymų nuostatas. Numatytos priemonės ir baudos turi būti veiksmingos, atitinkančios pažeidimo pavojingumą ir turinčios realaus poveikio pažeidėjui.“
- (69) Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnį prie maisto priskiriamas perdirbtas, perdirbtas iš dalies arba neperdirbtas pienas, kurį žmogus nuris arba pagrįstai tikimasi, kad nuris.
- (70) Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnyje aprašyti išpareigojimai taikomi ir maisto tvarkymo subjektams, ir nacionalinėms kompetentingoms institucijoms. Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnyje aiškiai skiriami maisto ūkio subjektai (būtent pieno įmonės), atsakingi už savikontrolę savo įmonėse, vykdomą siekiant laikytis maisto teisės aktų reikalavimų, įskaitant prievolę laikytis teršalams ir likučiams taikomų teisinių apribojimų, ir valstybių narių valdžios institucijos, atsakingos už atitiktis maisto saugos teisės aktų reikalavimams stebėseną ir patikrą. Šiuo atžvilgiu valstybių narių valdžios institucijų veikla dvejopa: valstybės narės turi vykdyti oficialiąją kontrolę siaurąja prasme ir vykdyti papildomą atitinkamą veiklą, pvz., vykdyti maisto saugos priežiūrą ir kitą stebėsenos veiklą visuose gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose.

- (71) Reglamente (EB) Nr. 882/2004 nustatyta ir kitų su gyvūniniu maistu, įskaitant pieną, susijusių oficialiosios valstybių narių kontrolės taisyklių. Jame nustatyta, kad valstybės narės turi parengti oficialiosios nacionalinės kontrolės planus ir, atsižvelgdamos į pokyčius, juos reguliariai atnaujinti. Kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 42 straipsnio 3 dalyje, kontrolės planai gali būti koreguojami ir iš dalies keičiami atsižvelgiant arba siekiant atsižvelgti į tam tikrus veiksnius, įskaitant atsiradusias naujas ligas, kitus pavojus sveikatai arba mokslo atradimus.
- (72) Galima daryti išvadą, kad Sąjungos nuostatose dėl maisto (įskaitant pieną) saugos kontrolės nustatyta dviejų skirtingų, bet kartu turinčių egzistuoti lygmenų atsakomybė: maisto ūkio subjektų (pieno įmonių) atsakomybė laikytis maisto saugos reikalavimų ir valstybių narių atsakomybė vykdyti kontrolę, siekiant patikrinti, ar maisto ūkio subjektai laikosi atitinkamų maisto teisės aktų reikalavimų. Be to, valstybės narės atsako už oficialiosios maisto saugos kontrolės siaurąją prasmę vykdymą ir papildomą atitinkamą veiklą, pvz., stebėsenos veiklą, įskaitant pavojaus sveikatai stebėseną, kuri joms gali padėti pritaikyti kontrolę prie naujų pokyčių.

5.1.2. Nacionalinės maisto saugos teisės aktai

- (73) Prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 178/2002, Vokietijos maisto įstatymo (*Lebensmittel- und Bedarfsgegenständengesetz*) 8 skirsnyje buvo nustatytas draudimas gaminti ir pateikti rinkai žmonių sveikatai pavojingą maistą. Šis draudimas taikytas visiems maisto, įskaitant pieną, gamintojams. Oficialioji kontrolė reglamentuota Vokietijos maisto įstatymo 40 skirsniu. Pagal šią nuostatą kompetentingos oficialiosios institucijos buvo įpareigtos atlikti reikiamus patikrinimus ir mėginių atranką.
- (74) Įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 178/2002, Sąjungos teisės aktuose buvo nustatyta tiesiogiai taikoma maisto gamintojų prievolė gaminti ir pateikti rinkai saugų maistą ir tiesiogiai taikoma valstybių narių prievolė vykdyti oficialiąją kontrolę. Vokietijos maisto ir pašarų saugos įstatyme pateikta daugiau su šiomis prievolėmis susijusių paaiškinimų, įskaitant federalinio ir regioninio lygmens kompetencijos paskirstymo taisykles, taip pat oficialiosios kontrolės planų rengimo ir vykdymo taisykles. Pačių maisto tvarkymo subjektų (įskaitant pienines) vykdomos kontrolės išlaidas turi padengti pačios įmonės. Oficialiosios kontrolės, įskaitant teršalų stebėseną, išlaidas padengia valstybė.
- (75) Teršalų stebėseną laikoma papildančia oficialiąją maisto saugos kontrolę siaurąją prasmę. Teršalų stebėseną – Maisto ir pašarų saugos įstatymo 50 ir 51 skirsniuose nustatyta stebėsenos veikla. Oficialiosios maisto saugos kontrolės ir teršalų stebėsenos santykis tiksliai aprašytas Vokietijos pateiktoje informacijoje (žr. 18–34 konstatuojamąsias dalis). Teršalų stebėsenos požymius galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- (76) Teršalų stebėseną yra prevencinė. Pagrindinis šios stebėsenos tikslas – stebėti ne tai, ar laikomasi teisinių apribojimų (nes tai tikrinama vykdant oficialiąją maisto saugos kontrolę), o tai, kaip kinta teisinius apribojimus atitinkantis teršalų kiekis, ir aptikti didesnes nei įprasta vertes, kurios gali būti iš anksto įspėti arba rodyti, kad gali kilti pavojų.
- (77) Žemių kompetentingų maisto saugos institucijų paskirtos specialiosios įstaigos siūlo taikyti teršalų stebėsenos parametrus (informaciją apie tai, kuriuos tiksliai teršalus reikia tikrinti, tvarkaraštį, regionus). Šie parametrai nustatomi *ad hoc*, remiantis rizikos vertinimu. Juos tvirtina žemių kompetentingos maisto saugos institucijos. Teršalų stebėseną vykdo žemių kompetentingų maisto saugos institucijų paskirtos įstaigos. Šios žemės atlieka įstaigą, kurioms pavesta stebėti teršalus vykdant teršalų stebėseną, valdymo funkciją.
- (78) Vykdamas teršalų stebėseną, kuria papildoma oficialioji maisto saugos kontrolė, prisidedama prie šios kontrolės, nes, remiantis teršalų stebėsenos rezultatais, prireikus pritaikomi ir iš dalies keičiami oficialiosios kontrolės planai; imamas tolesnių prevencinių priemonių, pvz., tokių, kuriomis galima anksti aptikti riziką sveikatai; visuomenei platinama informacija apie pavojus sveikatai ir aplinkai; kuriamos duomenų bazės ir analizuojami esami duomenys; teikiami teisės aktų pakeitimų pasiūlymai.

(79) Todėl galima daryti išvadą, kad:

- 1) nacionalinės maisto saugos teisės aktai atitinka Sąjungos maisto saugos teisės aktus ir jais nustatoma dviejų lygmenų – pieninių ir valstybės narės – atsakomybė;
- 2) teršalų stebėseną vykdoma atliekant valstybių narių oficialiosios kontrolės funkciją, tiksliau – vykdant Reglamento (EB) Nr. 178/2002 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą „kitą atitinkamą veiklą“. Be to, teršalų stebėseną tiesiogiai susijusi su valstybių narių įsipareigojimais stebėti teršalų kiekį piene ir atlikti papildomus patikrinimus, kylančius iš Reglamento (EB) Nr. 466/2001 ir Reglamento (EB) Nr. 1881/2006, Rekomendacijos dėl dioksinų, furanų ir PCB pašaruose ir maisto produktuose mažinimo ir Direktyvos 96/23/EB;
- 3) teršalų stebėseną tiesiogiai susijusi su valstybės narės vykdoma oficialiąja maisto saugos kontrole, nes vykdant stebėseną gaunama informacija, kuria papildoma kontrolė;
- 4) teršalų stebėseną grindžiama viešai paskirtos įstaigos atliekamu rizikos vertinimu ir atliekama laikantis viešai patvirtinto tvarkaraščio, kuriame nustatyti regionai, laikas, tikrintinos medžiagos ir kuris atnaujinamas atsižvelgiant į rizikos vertinimą. Todėl galima daryti išvadą, kad teršalų stebėseną nėra įprastinė veikla;
- 5) teršalų stebėseną vykdoma atliekant atsitiktine tvarka iš pieno surinkimo transporto priemonių paimtų mėginių tyrimus (ir mėginiai, ir rezultatai yra anonimiški);
- 6) tyrimų rezultatai naudojami siekiant anksti aptikti riziką ir imtis viešųjų prevencinių priemonių;
- 7) dėl teršalų stebėsenos pieno įmonės neatleidžiamos nuo joms taikomos prievolės pačioms atlikti patikrinimus, siekiant laikytis teršalų ir likučių piene kiekiui taikomų teisinių apribojimų.

5.2. Pranašumas pieno įmonėms

- (80) Remiantis pirmiau padarytomis išvadomis dėl teršalų stebėsenos pobūdžio, reikia išanalizuoti, ar ją vykdant pieno įmonėms suteikiamas pranašumas.
- (81) Pagalba yra visų tipų priemonės, kuriomis mažinamos paprastai įmonės biudžetui tenkančios išlaidos ir todėl, nors nėra subsidijos siaurąja prasme, yra tokio pat pobūdžio bei daro tokį patį poveikį tai įmonei ⁽¹⁾. Todėl būtina ištirti, ar vykdant valstybės finansuojamą teršalų stebėseną, pieninės atleidžiamos nuo naštos, kuri paprastai tektų jų biudžetui.
- (82) Į naštos (mokesčio), kuri paprastai tenka įmonės biudžetui, sąvokos taikymo sritį patenka išlaidos, laikomos tos įmonės ekonominei veiklai būdingos išlaidos, taip pat papildomos išlaidos, kurias įmonės privalo padengti vykdydamos ekonominei veiklai taikomais teisės aktais nustatytas prievolės ⁽²⁾.
- (83) Pieno sektoriuje tokias būdingas pieno įmonių išlaidas, įskaitant papildomas teisės aktais nustatytas išlaidas, sudaro, pvz.:
- ekonominei veiklai būdingos pieno kokybės nustatymo išlaidos, nes jos būtinos siekiant nustatyti pieno kainą ⁽³⁾,
 - pačių pieno įmonių vykdomos maisto saugos savikontrolės išlaidos, patirtos vykdant prievolę gaminti ir pateikti rinkai tik žmonėms vartoti saugų pieną. Šią kontrolę vykdo ir apmoka pieninės (žr. 33 ir 34 konstatuojamąsias dalis).

⁽¹⁾ Žr. sprendimo byloje T-538/11 *Belgijos Karalystė prieš Europos Komisiją* 71 punktą, ECLI:ES:T:2015:188, ir jame nurodytą teismo praktiką.

⁽²⁾ Pagal analogiją žr. sprendimo byloje T-538/11 *Belgijos Karalystė prieš Europos Komisiją* 76 punktą, ECLI:ES:T:2015:188; byloje C-172/03 *Heiser* 38 punktą, ES:C:2005:130; byloje C-126/01 *GEMO* 31 ir 32 punktus, ECLI:ES:C:2003:622; byloje C-251/97 *Prancūzija prieš Komisiją* 40 punktą, ES:C:1999:480; byloje 173/73 *Italija prieš Komisiją* 15–18 punktus, CLI:ES:C:1974:71.

⁽³⁾ Žr. 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisijos sprendimo C(2015) 6295 *final* dėl valstybės pagalbos SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), kurią Vokietija suteikė pieno kokybės patikroms pagal Pieno ir riebalų įstatymą, 136–140 konstatuojamąsias dalis.

- (84) Priešingai, teršalų stebėsenos išlaidos nėra pieno gamybai, perdirbimui ir pateikimui rinkai būdingos išlaidos arba papildomos išlaidos, kurias įmonės privalo apmokėti vykdydamos joms teisės aktais nustatytas prievolės.
- (85) Teršalų stebėseną susijusi ne su pavienėmis pieninėmis, bet yra vykdoma atsitiktine tvarka pieno surinkimo lygmeniu, todėl yra anonimiška (žr. 20 ir 28 konstatuojamąsias dalis). Be to, ji apima ne visą pagaminamo, pervežamo ir rinkai pateikiamo pieno kiekį, bet tik jo dalį, o šios kontrolės dažnumas ir vieta nustatomi remiantis rizikos vertinimu; taigi ji nėra įprastinė (žr. 20 ir 21 konstatuojamąsias dalis).
- (86) Vykdamas teršalų stebėseną taip pat nesiekama nustatyti, ar laikytasi įvairių kenksmingų medžiagų kiekio teisinių apribojimų. Pirma, šiuo tikslu pieninės vykdo savikontrolę (žr. 83 konstatuojamosios dalies antrą įtrauką), o, antra, vykdamas teršalų stebėseną siekiama anksti aptikti riziką, analizuojant vertes, kurios neviršija teisinių apribojimų, bet yra aukštesnės už įprastines tam tikrame regione (žr. 26, 27 ir 29 konstatuojamąsias dalis).
- (87) Siekdamas nustatyti savo pieno kokybę pieninės negali remtis teršalų stebėseną ir jos rezultatais. Be to, teršalų stebėseną yra būtina surinkto pieno perdirbimo ir pagamintų pieno gaminių pateikimo rinkai sąlyga. Tik jei vykdamas teršalų stebėseną nustatoma, kad viršytos teisės aktuose nustatytos vertės, kompetentinga maisto saugos institucija atskira procedūra patvirtina priemones, kurios turi neigiamų padarinių pavienei įmonei (žr. 30 konstatuojamąją dalį).
- (88) Teršalų stebėsenos išlaidos nėra papildomos išlaidos, kurias įmonės privalo apmokėti vykdydamos pieno gamybai taikomais teisės aktais nustatytas prievolės (žr. 32, 33 ir 34 konstatuojamąsias dalis). Pieninėms nustatyta prievolė vykdyti pieno saugos kontrolę savo įmonėse, kad būtų laikomasi prievolės gaminti ir rinkai pateikti žmonėms vartoti saugų pieną ir jo gaminius, taip pat teršalams ir likučiams taikomų teisinių apribojimų (žr. 83 konstatuojamosios dalies antrą įtrauką). Vykdamas teršalų stebėseną, pieninės neatleidžiamos nuo prievolės vykdyti savo saugos kontrolę siekiant laikytis joms nustatytų teisinių prievolių (žr. 34 konstatuojamąją dalį).
- (89) Teršalų kontrolė yra su oficialiąja maisto saugos kontrole susijusi užduotis, už kurią atsakingos valdžios institucijos, kurią finansuoja valstybė (žr. 32, 63, 67, 72 konstatuojamąsias dalis ir 79 konstatuojamosios dalies antrą punktą) ir dėl kurios pieno įmonės neatleidžiamos nuo Sąjungos ir nacionalinės teisės aktais nustatytos prievolės vykdyti savo maisto saugos kontrolę.
- (90) Pastarojoje teismo praktikoje, būtent Bendrojo Teismo sprendime byloje T-538/11 *Belgijos Karalystė prieš Europos Komisiją* ⁽¹⁾, pakartota, kad „[p]aprastai įmonės biudžetui tenkančių išlaidų sąvoka apima papildomas išlaidas, kurias įmonės turi padengti dėl ekonominei veiklai taikomų prievolių, numatytų įstatyme, kitame teisės akte ar sutartyje“ (žr. sprendimo 76 punktą). Toje byloje susijusioms įmonėms teisės aktais buvo aiškiai nustatyti privalomi GSE tyrimai.
- (91) Bet aptariamoms teršalų stebėsenos atveju kontrolė pieninėms nenustatyta ekonominei veiklai taikomu įstatymu, kitu teisės aktu ar sutartimi. Ekonominei veiklai taikomu įstatymu, kitu teisės aktu arba sutartimi pieninėms nustatyta kontrolė aprašyta šio sprendimo 63 konstatuojamosios dalies 1 punkte, 67 konstatuojamosios dalies 3 punkte ir 83 konstatuojamosios dalies antroje įtraukoje. Šią kontrolę pieninės atlikti privalo, kad įrodytų, jog laikosi teisės aktais nustatytų teisinių teršalų kiekio apribojimų.
- (92) Vis dėlto teršalų stebėseną nėra atitiktis teisiniams apribojimams įrodymo priemonė. Teršalų stebėsenos tikslas – prevencijos tikslais aptikti teisinių apribojimų neviršijančias teršalų kiekio vertes, kaip aprašyta pirmiau, o kontrolė vykdoma atsitiktine tvarka ir nereguliariai (žr. 76 konstatuojamąją dalį). Teršalų stebėseną nėra kontrolė, kurią pieninėms atlikti būtina siekiant įrodyti, kad jos laikosi teisės aktais nustatytų teisinių teršalų kiekio apribojimų. Todėl bylos T-538/11 išvados dėl pranašumo įmonėms, kurioms reikėjo atlikti privalomus GSE tyrimus, šiam teršalų stebėsenos atvejui netaikomos.
- (93) Todėl teršalų stebėsenos išlaidos nepriskiriamos prie pieninių ekonominės veiklos būdingų išlaidų arba papildomų išlaidų, kurias jos privalo apmokėti vykdydamos jų ekonominei veiklai taikomais teisės aktais nustatytas prievolės.

⁽¹⁾ ECLI:ES:T:2015:188.

- (94) Dėl šios priežasties, vykdant teršalų stebėseną, pieninės neatleidžiamos nuo mokesčių, kurie paprastai sumokami iš jų biudžetų, ir nesumažinama įprastinė jų biudžetui tenkanti našta, todėl vykdant teršalų stebėseną pranašumo joms nesuteikiama.
- (95) Taigi, kadangi neįvykdyta viena iš SESV 107 straipsnio 1 dalyje nurodytų – būtent suteikto pranašumo – sąlygų, Komisija daro išvadą, kad teršalų stebėseną nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Bendrosios sveikatos priežiūros veikla pagal Pieno ir riebalų įstatymą, kuri žinoma kaip teršalų stebėseną, o Sprendime pradėti procedūrą vadinama dalinėmis priemonėmis BW 9, BY 5, HE 8, NI 2, NW 1, RP 3, SL 4 ir TH 8, nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai.

Priimta Briuselyje 2016 m. balandžio 4 d.

Komisijos vardu

Phil HOGAN

Komisijos narys

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT